

[Anne Grete Holmsgård]

Jeg vil godt prøve at ridse historien op bag ved det, der hedder konti til vedligeholdelse af ejendomme.

I 1966 blev lejerne pålagt temmelig store beløb til vedligeholdelse. Alligevel var der overhovedet ikke nogen kontrol med, om pengene faktisk blev brugt til det formål, de skulle anvendes til. Den situation eksisterede indtil boligforliget i 1974, hvor VS bl. a. forsøgte at få at vide, hvor meget der egentlig stod på vedligeholdelseskontiene. Da fik vi at vide, at det kunne man ikke sådan uden videre svare på, og man kunne i hvert tilfælde sige, at når det lå mere end 5 år tilbage, så måtte beløbet anses for at være tabt, eller hvad man nu skal sige, fordi der ikke var regnskabspligt længere tilbage end 5 år.

I 1975-loven, som var opfølgningen af boligforliget i 1974, kom der så en konteringsordning, men der var stadig væk ikke nogen kontrol med, om de penge, som lejerne betalte til vedligeholdelse, faktisk blev brugt til vedligeholdelse. Og det samme var tilfældet i 1979.

Efter 14 år står vi altså i en situation, hvor boligministeren langt om længe – det er ganske vist ikke den samme, men boligministeriet består dog – har erkendt, at der faktisk eksisterer et problem. Man er klar over, at man faktisk ikke aner, om de penge, der er blevet afsat til vedligeholdelse, er blevet brugt til det, eller hvor mange af dem der er blevet brugt til det.

Vi betragter den binding af midlerne til vedligeholdelse, der ligger i lovforslaget her, som god, som et fremskridt, men hvorfor skal det lige præcis kombineres med en lejeforhøjelse? Hvad er det, der gør, at man kun vil binde midlerne, hvis man samtidig får en lejeforhøjelse på 10 kr. pr. m² over to omgange, altså 5 kr. og 5 kr., når man faktisk allerede har erkendt, at der eksisterer et problem? Man kunne simpelt hen binde midlerne, allerede som det ligger nu.

Vi synes desuden, at det er meget problematisk, at ordningen er frivillig. Det betyder, at ejerne selv kan vælge, om de vil gå ind i denne binding, eller om de ikke vil gøre det. For at gå ind i den får de den luns, der hedder 10 kr. pr. m².

Endelig vil jeg godt som en række ordførere for mig spørge, hvad der egentlig ligger i bemærkningen om, at renterne udbetales til ejerens fri råden. Betyder det total dispositi-

onsret for ejeren over renterne, eller er de bundet på nogen som helst måde?

Med hensyn til stramningen af § 60, hvorefter Grundejernens Investeringsfond eller kommunen kan gå ind og genoprette en ejendom, betragter vi det som en fordel, at der nu sikres økonomiske muligheder for det i kraft af, at kommunens og Grundejernens Investeringsfonds krav har mulighed for at rykke op foran prioriteterne. Vi håber da meget, at det fører til, at der rent faktisk sker genopretning, for indtil videre har denne paragraf ikke fungeret. I samtlige de klagesager fra lejere, der er blevet indleveret – og det er, så vidt jeg husker, 22 sager – er der ikke i ét eneste tilfælde blevet foretaget genopretning af Grundejernens Investeringsfond. Der er ganske vist 3 af sagerne, hvor der er blevet foretaget en eller anden slags genopretning, men det er ejerne, der har gjort det selv. Der er faktisk ikke ét eneste tilfælde, hvor Grundejernens Investeringsfond er gået ind for at foretage genopretning og vedligeholdelse.

Med hensyn til forslaget om muligheden for tvangsadministration af udlejningsejendomme, vil jeg sige, at i princippet synes jeg, det er godt, men jeg synes, at selve lovforslaget er meget vagt formuleret.

Det hedder i lovforslaget, at en tvungen administration af en udlejningsejendom først kan komme i betragtning, efter at Grundejernens Investeringsfond to gange tidligere har ladet arbejde udføre for ejerens regning. Det betyder, at en ejendom meget vel kan være så misligholdt, at den næsten er ved at falde sammen.

Det har også undret mig lidt, når man endelig går ind med en tvungen administration, at der står, at genopretningen skal udføres hurtigst muligt, dog inden for 10 år. Jeg undrede mig lidt over, om det var en trykfejl, for hvis der står 10 år, så tror jeg, at denne regel stort set aldrig kommer i anvendelse.

Endelig vil jeg sige til forslaget vedrørende boligsikring, at vi finder da, at det er en udmærket ordning, at man også kan få genhusningsboligsikring, selv om lejen ikke stiger over 100 pct.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig nok en gang sige, at vi beklager, at byfornyelsesloven fra i foråret ikke blev til